

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 25.2.2008
KOM(2008) 117 endelig

2002/0222 (COD)

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),

om

Europa-Parlamentets ændringsforslag til Rådets fælles holdning til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerkreditaftaler om ændring af Kommissionens forslag i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2

OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),

om

Europa-Parlamentets ændringsforslag til Rådets fælles holdning til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerkreditaftaler om ændring af Kommissionens forslag i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2

1. BAGGRUND

Forslag sendt til Europa-Parlamentet og Rådet	12. september 2002 (dok. KOM(2002) 443 endelig - 2002/0222 COD):
Udtalelse afgivet under Europa-Parlamentets førstebehandling:	20. april 2004
Første ændrede forslag fremsendt:	29. oktober 2004
Andet ændrede forslag fremsendt:	7. oktober 2005
Politisk enighed i Rådet:	21. maj 2007
Fælles holdning vedtaget:	14. september 2007 (kvalificeret flertal)
Udtalelse afgivet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg:	17. juli 2003
Udtalelse afgivet under Europa-Parlamentets andenbehandling:	16. januar 2008

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Forslaget til et nyt direktiv om forbrugerkredit har to formål: at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse og at skabe forudsætningerne for et egentligt indre marked for forbrugerkredit.

Direktivet fra 1987 var baseret på minimumsharmonisering. Næsten alle medlemsstaterne er i forskelligt omfang gået videre end disse standarder. Det har gjort det vanskeligt at skabe et indre marked. Fuldstændig harmonisering navnlig af direktivets fem vigtigste moduler (oplysninger forud for og i forbindelse med aftaleindgåelse, årlige omkostninger i procent (ÅOP), fortrydelsesret og ret til førtidig tilbagebetaling) har til formål at bidrage til at skabe et indre marked for forbrugerkredit, fordi kreditgiverne ikke skal tilpasse deres produkter til forskellig national lovgivning i medlemsstaterne.

Det gældende direktiv om forbrugerkredit (87/102/EØF) blev vedtaget i 1987 og omhandler kun grundlæggende forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger. Den seneste markedsudvikling har nødvendiggjort en tilpasning af reglerne.

3. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

I forbindelse med andenbehandlingen vedtog Europa-Parlamentet en konsolideret tekst, som indeholder en række ændringer i forhold til den fælles holdning. Teksten er resultatet af drøftelser mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen. Den vigtigste og samtidig mest kontroversielle ændring vedrører kompensation i tilfælde af førtidig tilbagebetaling. Med hensyn til beregningen af kompensationen har Europa-Parlamentet fjernet henvisningen til Den Europæiske Centralbanks referencerente og givet medlemsstaterne mulighed for at indføre en bestemmelse om, at kreditgivere undtagelsesvis kan kræve en større kompensation end lofterne, hvis deres tab er større end lofterne, og at forbrugere kan anmode om en reduktion af kompensationen, hvis de kan bevise det modsatte.

Kommissionen accepterer ændringen og alle de øvrige ændringer, som Europa-Parlamentet vedtog. Resultatet af Europa-Parlamentets andenbehandling er stort set tilfredsstillende: Bestemmelserne om information forud for og i forbindelse med kontraktindgåelse og årlige omkostninger i procent er harmoniseret i fuldt omfang. Fortrydelsesretten er harmoniseret i fuldt omfang med en beskeden mulighed for medlemsstaterne til under meget begrænsede omstændigheder at nedsætte den periode, hvor fortrydelsesretten kan udøves, fra 14 til 7 dage. Kommissionen ville have foretrukket mere harmonisering inden for dette område samt i forbindelse med kompensation i tilfælde af førtidig tilbagebetaling. Kommissionen kan dog acceptere den fleksibilitet, medlemsstaterne får, som en del af den samlede pakkeaftale, som vil sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse og skabe forudsætningerne for et egentligt indre marked for forbrugerkredit.

4. KONKLUSION

I henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som ovenfor angivet.